

IES Maestrat

L'eixirigall

2017

Num.20

Índex

Editorial

Local

Exposicions de Biologia
Píxels pels drets humans
Certamen *De viva veu*
Keith Haring
Magic at IES Maestrat
Olimpiades de València a l'UJI
Aula del tabac
Premis Sambori
Proves Cangur de Matemàtiques
Concursos a l'IES Maestrat
Activitats extraescolars
Gràcies
Viatge a Barcelona
Visita al camp de Mestalla i a l'antiga presó Model de València

Internacional

Finals de curs a Itàlia
Job Shadowing a Regne Unit: Barnsley
Immersió lingüística a Dublín (Irlanda)

En portada

Temps d'oci, temps de descansar
Història del rap
El rap en noms i cognoms
Reggaeton
Festivals d'Espanya
Anem de viatge: 8 ciutats en tres països
Top pel·lícules i sèries

Cuina

Xeic rústic
Pollastre picant

Col·laboracions

La primera escola
Comiat de l'alumnat de 2n d'FPB
No sé ...
Talent vs entrenament
Preguntes al món
Presentació dels projectes tecnològics 2017
Trobada fictícia entre Milena Marie, Marie Curie ...
Negro
Les voltes donen molta vida

CONSELL DE REDACCIÓ

David Ballester
Zouhir Belatik
Idir Bourti
Andrei Burduja
Reda El Haki
Joan Jovaní
Tatiana Jovaní
Ayoub Lambaraa
Diego Oms
Sandra Romeu
Ferran Sales
Dídac Sanz

COORDINACIÓ

Anna Caballer
Vicent Pitarch

Editorial

L'equip de redacció de l'Eixirigall us presenta la revista d'aquest curs 16/17. És una edició que ha pensat en el vostre lleure: parlem de viatges, de música, de cuina, de cinema, de sèries de televisió... En definitiva, un número pensat perquè gaudiu del vostre temps lliure, ara que ja tenim ací l'estiu.

A més, recollim els relats guanyadors dels premis de *L'Òliba romancera* i col·laboracions extraordinàries de professorat i alumnat, així com totes les activitats que s'han realitzat al nostre centre, i que no han sigut poques!!! El nostre centre que, per cert, ja té logotip. Un logo, amb una característica que el va fer guanyador: el factor humà. I és que no hem d'oblidar que el motor de l'institut som tots i totes; li donem vida i alegria; en som l'ànima.

Aquesta ànima, que els darrers cursos i cada any més, ha sortit de l'aula i ha omplert els passadissos en forma d'exposicions artístiques, projectes tecnològics, cartells i treballs específics de l'alumnat. Així com també, vestint els espais de manera didàctica, fent difusió de la lectura, o de manera reivindicativa (SIDA, Contra la Violència Masclista o el Dia de la Dona). Moltes de les activitats realitzades a dins l'aula han estat exposades als espais compartits i, la veritat és que s'ha agraït: veure el treball i valorar l'esforç d'alumnat i professorat ha sigut positiu per a totes i tots.

Per últim, volem destacar que sense la mostra de respecte, civilitat i cura de tothom no haguera estat possible veure i gaudir de totes les exposicions.

Us encoratgem a no defallir en les vostres creacions i que l'ànima del centre bategue fort!!!

Bon Estiu!

Local

Exposicions de Biologia

Gloria Capafons

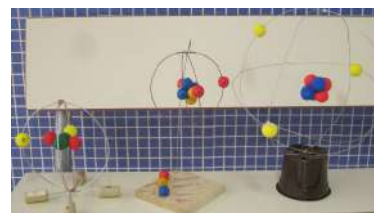
Adaptació Ayoub Lambaraa

L'alumnat de 1r i 2n d'ESO, durant aquest curs, han treballat en les classes de Biologia: el Sistema solar, els agents geològics externs, la geosfera i els seus components (minerals i roques), l'estructura de la matèria, l'atmosfera, hidrosfera, les cèl·lules, etc. I per a tindre una visió més clara, l'alumnat amb l'ajuda del professorat ha fet murals i maquetes amb els quals han il·lustrat el nostre institut.

Sistema solar

L'estructura de la matèria

Agents geològics externs

Atmosfera

La geosfera i els seus components

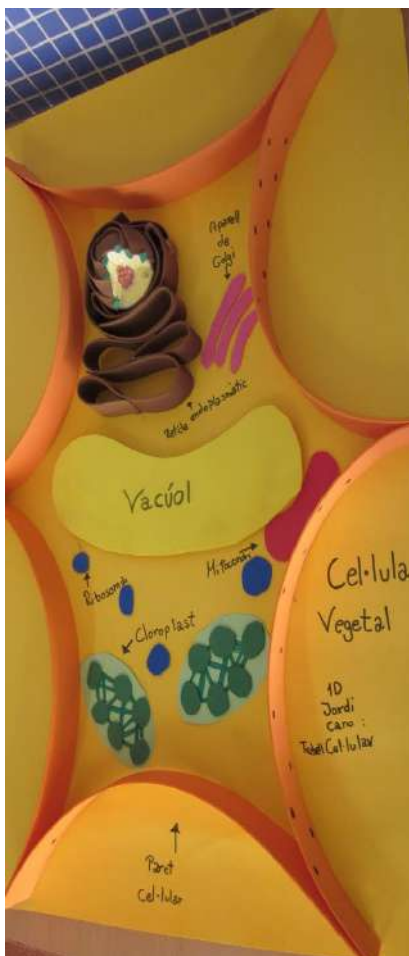

Creixement de l'òrgan reproductor dels fongs: el bolet

Taxonomia

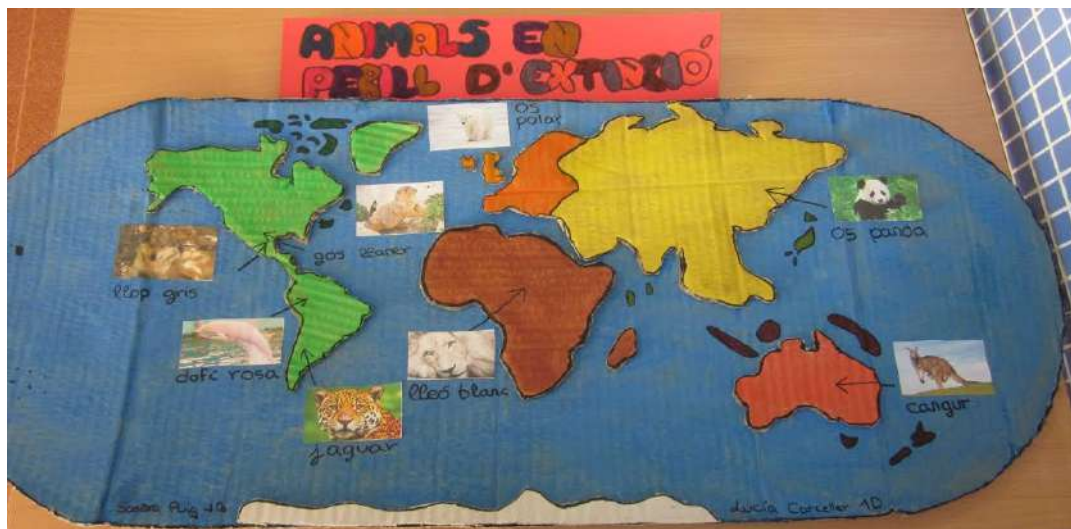
També han estudiat les diferents tipus de cèl·lules que formen els éssers vius

Piràmide dels aliments

Exemples d'animals en perill d'extinció

Píxels pels drets humans

Departament de Plàstica
Adaptació Sandra Romeu

Aquest curs l'alumnat de 3r d'ESO ha inaugurat l'exposició del seu projecte *Píxels pels drets*. Es tracta d'una proposta del Departament d'Educació Visual i Plàstica, sobre les parets del corredor del primer pis, on s'han representat -utilitzant una tècnica propera al Píxel Art- les cares a gran format de personatges relacionats amb els Drets Humans. Han fet ús de la proporció, el mòdul, la composició i el clarobscur per a realitzar aquesta feina. Han completat la feina, amb la col·laboració del Departament d'Anglès, amb un treball de recerca biogràfic sobre aquests personatges, informació que acompanya l'exposició. I per suposat, ho van celebrar amb una *picaeta!*

Martin Luther King, Shirin Ebadi,
Rosa Louis McCauley Parks

Mahatma Ghandi

Nelson Mandela, Muhammad Ali,
Oscar Camps

Vicent Ferrer, Abraham Lincoln,
Maria Montessori

Olympe de Gouges,
Carla Campoamor

Bob Marley, Malala Yousafzai

Certamen *De viva veu*

Almudena Adame
Adaptació Diego Oms

De viva veu és un projecte cultural, educatiu i d'animació a la lectura, basat en llegir en veu alta. Dins del projecte hi ha diferents línies com el certamen escolar de lectura en veu alta, encontres lectors, cursos i tallers.

De viva veu convoca tots els anys certàmens escolars de

lectura en veu alta locals en aquelles poblacions que volen potenciar la lectura en veu alta als seus centres educatius. Està dirigit a l'alumnat d'Educació Primària i Secundària, de les poblacions de la Comunitat Valenciana. És una proposta que vol reforçar la tasca que es fa als centres docents per treballar la lectura, especialment la lectura en veu alta.

La professora Almudena Adame ha preparat l'alumnat que ha representat l'IES Maestrat en el II Certamen Literari en veu alta i tots aquells que, dissortadament, no han estat seleccionats. Van aprendre tècniques de respiració, com projectar la veu i com millorar la dicció. El dissabte dia 6 de maig, al monestir de Sant Miquel dels Reis, a València, Diana Muñoz, Guillem Aguilera i Laura Domínguez van participar en el concurs. El certamen consistia en la lectura de 8 textos -repartits entre els participants

aleatòriament- extrets de la novel·la juvenil *El misteri de la mansió cremada*, de Miguel A. Giner Bou.

Tots tres van passar per aquesta experiència molt positivament, fins i tot, quedant Laura Domínguez com a segona seleccionada dins de la seua categoria.

Keith Haring

Abraham Uris. Departament de Plàstica

Adaptació Sandra Romeu

Les pintures de Keith Haring mostren com de fàcil i senzill pot ser representar allò que ens envolta. Palesen alegria i moviment. Haring ensenya que, allò senzill no te perquè tindre menys mèrit ni ser més fàcil, ja que per a fer aquestes figures també s'ha de pensar molt. S'ha de dibuixar de forma senzilla però agradable a la vista i que, a més a més, cride l'atenció. De vegades la bellesa es troba en les coses més senzilles! Aquestes pintures et fan sentir...

Magic at IES MAESTRAT

Anna Beltrán. Departament d'Anglès

On 17th March, 1st and 2nd ESO students could enjoy a Magic English Show at IES Maestrat. “We had really fun,” said the students after the show. The magician Jack from New York not only entertained students with amusing tricks, but also interacted with them all along the show to improve their English. Students felt happy after the show because they could understand everything. It was an authentic experience!

Some of the tricks students liked the most were the red balls, the sticks, cut the paper and the rings. There were other funny tricks such as: the three ropes, gag with cards, circle or square, where is the red card, purse or wallet, cups and ball, and split the lady. Luckily, the magician split some paper instead of the teacher!

The students were amazed during the 50 minutes of the show. They were really excited. They are looking forward to another activity like this. Next year, the English department will try to surprise them again.

Olimpiades de València a l'UJI

Tatiana Jovaní

Enguany, per cinquena vegada, des del Deganat de la Facultat de Ciències Humanes i Socials de la Universitat Jaume I, s'ha organitzat l'Olimpiada de València. S'adreça a tot l'alumnat de Batxillerat, dels instituts de les comarques de Castelló.

Un dels objectius principals de la posada en marxa d'aquesta Olimpiada ha estat la necessitat ineludible de fer accions per a fomentar la visibilitat, l'interès pel coneixement i el reconeixement de la nostra llengua als diferents nivells educatius, en aquest cas als instituts de batxillerat i a la Universitat Jaume I.

Les proves es van celebrar l'1 d'abril i van constar de dues parts de 45 minuts cadascuna amb una pausa de 15 minuts. La modalitat de participació en aquesta activitat va ser per parelles.

La primera part constà de tres seccions (prova de literatura, prova de gramàtica i prova de Varietat lingüística). Després d'una pausa de quinze minuts es realitzà la segona part, que va consistir en una prova de producció de textos.

La Facultat de Ciències Humanes i Socials atorgà els següents premis: primer premi (400 euros per parella); segon premi (300 euros per parella) i tercer premi (200 euros per parella).

Per part de l'IES Maestrat van participar Saray Pascual, Gal·la Prades, Guillem Bengochea, Andreu Ortí, Marta Marzà, Àngela Rodrigo, Estelle Orient i Noemí

Cucala. La professora que els acompanyà va ser Almudena Adame.

Aula del Tabac

Jordi Tàrrega

Adaptació Ayoub Lambaraa

Divendres dia 7 d'octubre, el nostre centre va rebre la visita de l'Aula del Tabac, una activitat educativa que ofereix el Centre de Salut Pública de la nostra zona, amb seu a Benicarló. Les dues monitores que van vindre es van instal·lar a l'aula multiusos i al llarg del matí va passar per allí l'alumnat dels quatre grups de 1r d'ESO.

Les monitores van impartir una xerrada informativa a cadascun dels grups i, a més a més, portaven diferents elements interactius amb els quals l'alumnat va poder experimentar:

- **La casa dels fums:** un edifici a xicoteta escala amb espais afectats pel fum de cigarretes i espais lliures de fum (a la banda dreta i esquerra, respectivament), per a què l'alumnat poguera observar els efectes sobre les coses que hi havia en cada estança, i les diferències de neteja i olor entre els dos costats.
- **La màquina que fuma:** representació de dues persones, una fumadora i una fumadora passiva. Es fa passar fum de cigarretes per uns pulmons de plàstic transparents, bé directament de la cigarreta (fumadora) o indirectament (fumadora passiva), podent-se apreciar visualment els efectes del quitrà i de la nicotina en travessar els pulmons.

A la classe d'Educació Plàstica i Visual, i després d'haver passat per l'Aula del Tabac, l'alumnat, dirigit per la professora Lledó Qeral, ha elaborat cartells o pòsters adreçats a la prevenció del tabaquisme. Els treballs han estat exposats al passadís (entre consergeria i els despatxos de direcció).

Aquests treballs han tornat a ser exposats al voltant del 31 de maig de 2017, atès que aquesta data ha estat escollida per la Organització Mundial de la Salut (OMS) per a celebrar el Dia Mundial Sense Tabac, amb la finalitat de destacar els riscos per a la salut associats al consum de tabac i de promoure l'aplicació de polítiques públiques eficaces per a reduir el seu consum.

Premis Sambori

Vicent Pitarch

Els jurats dels Premis Sambori de les comarques de Castelló, reunits el 14 de març a Castelló de la Plana, van atorgar els Premis de la 19a edició als millors treballs literaris. Es tracta d'un esdeveniment cultural dirigit als centres educatius de Primària, Secundària i Batxillerat per a difondre el valencià.

En Batxillerat va guanyar Andreu Ortí, de l'IES Maestrat (Sant Mateu); en 2n cicle d'ESO, José Ortiz, de l'IES Ribalta (Castelló); en 1r cicle d'ESO, Núria Carbó, de l'IES Politécnic (Castelló); en 3r cicle de Primària, Victoria Yatsenko, del CEIP Carles Sarthou (Vila-real); en 2n cicle de Primària, Faby Micuta, del CEIP Carles Sarthou, (Vila-real); i en 1r cicle de Primària, Marc Rios, del CEIP Escultor Ortells (Vila-real). L'IES Professor Broch i Llop de Vila-real va tindre menció especial per la seua implicació.

Andreu és la segona vegada que queda finalista en aquests premis. Així que enhorabona i a continuar escrivint.

Proves Cangur de Matemàtiques

Pablo Jovaní. Departament de Matemàtiques

El dijous 30 de març de 2017, 73 alumnes (26 alumnes de 3r d'ESO, 38 alumnes de 4t d'ESO i 9 alumnes de 1r de Batxillerat) de l'IES Maestrat de Sant Mateu, es van desplaçar fins a la veïna localitat de Morella per presentar-se a les Proves Cangur de Matemàtiques 2017. La seu de les proves va ser l'IES Els Ports de Morella perquè també van participar-hi uns 60 alumnes d'aquest centre. A l'endemà, el divendres 31 de març de 2017, 20 alumnes (16 alumnes de 1r d'ESO i 4 alumnes de 2n d'ESO) de l'IES Maestrat de Sant Mateu van realitzar la mateixa prova, però al propi centre. La prova, diferent per a cada nivell, va consistir en 30 preguntes de Matemàtiques de diferent dificultat, però totes elles de pensar i raonar, que s'havien de resoldre amb 1 hora i 15 minuts com a màxim.

Al cap d'un temps, s'han publicat els resultats de les proves i un alumne de 1r de Batxillerat ha quedat classificat dins del 5% de les millors puntuacions del seu nivell en l'àmbit autonòmic. A més a més, l'IES Maestrat de Sant Mateu ha obsequiat els alumnes del centre que han obtingut la millor qualificació en cada nivell amb un val de 30€ per a la compra

de material escolar a la Papereria Nati de Sant Mateu. Els guardonats són: Miquel Climent Navarro (1r ESO), Candela García Montull (2n ESO), Miquel Segarra Balaguer (3r ESO), Óscar Muñoz Pastor (4t ESO) i Jónatan García Ripollés (1r Batxillerat).

Concursos a l'IES Maestrat

Almudena Adame

El passat 28 d'abril vam celebrar la diada del llibre. Primer de tot, van pujar a l'escenari els guanyadors del concurs del logotip del centre. Lledó Queral, professora i cap de departament de Dibuix, va ser l'encarregada de donar el primer premi a Álvaro Beltrán, de 2n d'ESO; segon premi, Pere Montserrat, de 4t d'ESO i tercer premi, Mohamed Ezaydy, de 2n d'ESO.

A continuació, van obrir l'acte alumnes de 2n de l'ESO amb un teatret molt original sobre *youtubers* que havien preparat ells mateixos, simulant un programa en directe en honor a la festivitat de Sant Jordi. Aquests mateixos alumnes ens van acompanyar durant tot l'acte fent de presentadors. Van ser Guillem Aguilera, Íker Vallés, Maria Todoran i Laura Domínguez.

En aquest dia també es donen els premis del certamen literari de *L'òliba romancera* i dels premis Científicotecnològics, coorganitzats i patrocinats per l'AMPA de l'IES Maestrat (dotat amb 50€ per als segons classificats) i l'Ajuntament de Sant Mateu (amb 100€ per als primers classificats). Els guanyadors van ser els següents:

- Quant a *L'òliba romancera*,

1a Categoria:

1er Premi: *La primera escola*, de Marc Romeu Ferràs.

2n Premi: *Un gegant amb somnis*, de Beatriz Beltrán Barreda.

2a Categoria:

1er Premi: *Trobada Fictícia entre Mileva Maric, Marie Curie i Lise Meitner*, de Mihai Bront.

2n Premi: *Un final inesperat*, de Nicolás Franco Pruñonosa

3a Categoria:

1er Premi: *Les voltes donen molta vida*, de Noemí Cucala Verges.

2n Premi: *Dinar de diumenge*, d'Aurora Fuster Mancheño.

- Quant als premis científicotecnològics,

1a categoria

1r premi: Aleix Beltrán Hidalgo, pel treball “Molí”

2n premi: Júlia Ortí Ortí, pel treball “Organitzador d’objectes de bany”

2a categoria

1r premi: Joan Royo Cucala, pel treball “Ràdio Galena”

2n premi: Nayara Escó Jastí, pel treball “Cavallets”

3a categoria

1r premi: Marta Marzà Beltrán, pel treball “Ciència Paraula”

2n premi: Ángela Rodrigo i Estelle Orient, pel treball “L’Oca Científica”

Els membres del jurat van felicitar totes les persones que havien participat tant en el concurs tecnològic com en el literari, per l'esforç de debò, la qual cosa es notava en la qualitat dels treballs.

L'alumna Marina Amorós, de 4t de l'ESO, ens va divertir molt amb un monòleg de creació pròpia que parlava sobre les llengües.

Abans dels parlaments finals, Pedro Arnau, representant de l'AMPA va fer entrega d'un detall a tots els socis que havien participat en els concursos. Aquest any va ser un pal de *selfie*.

Per arredonar l'acte, vam comptar amb la presència del cantautor valencià Pau Alabajos, el qual va tindre el detall de cantar dues cançons amb alumnes del centre. Mar Eroles, Judith Gargallo, Saray Pasqual, Gal·la Prades i Judith Aguilera -totes elles de primer de batxillerat- ens delectaren amb el tema *La pell de brau* i *M'aclame a tu*.

Activitats extraescolars

Diego Oms, Ferran Sales, Ayoub Lambaraa, Sandra Romeu i Vicent Pitarch

Durant tot el curs, a l'IES Maestrat, s'han realitzat diferents tipus d'activitats extraescolars. El professorat del centre les ha pujades a la pàgina web i ens han servit per fer alguns dels articles de la revista. Malauradament no podem fer una ressenya de totes, així que us deixem una relació de les que s'han fet al llarg del curs 2016-17.

El dia 20 d'octubre l'alumnat de 1r d'ESO va visitar la Fira del llibre de València i el 4 d'abril ho va fer a les activitats de Ludi Saguntini, on van poder veure obres de teatre i realitzar tallers de mosaics, cosmètica o ciència.

L'alumnat de 2n ESO, el 7 de desembre, va assistir a una xarrada sobre *Prevenció d'addiccions: drogues i alcohol*. El 14 i 15 de febrer va realitzar un taller de prevenció contra la violència masclista i el 16 de març va tindre unencontre amb una escriptora.

La Guàrdia Civil va vindre a l'IES Maestrat el 5 de desembre per fer una xarrada sobre *Riscos associats a l'ús d'Internet i les xarxes socials*, per a l'alumnat de 3r d'ESO. El 18 de gener, aquest alumnat, escoltà les històries personals dels interns del Centre Penitenciari d'Albocàsser i al mes d'abril van visitar l'Espai d'Art Contemporani de Castelló i van veure els grafitis de Fanzara. Durant els mesos de gener i febrer, la Direcció General de Salut Pública realitzà els tallers i xarrades sobre educació sexual (PIES) per a l'alumnat de 3r d'ESO i d'FPB de Serveis Administratius. Al mes de maig les famílies i l'alumnat de 3r van assistir a una xarrada sobre els itineraris en el darrer curs de l'ESO.

L'alumnat de 4t, als mesos de novembre i gener, van assistir a dues xarrades, una sobre la SIDA i l'altra sobre accidents de trànsit. Al mes de febrer van participar en la *Castellonada*, sortida organitzada pel departament d'Informàtica, on van realitzar una activitat de geolocalització que els ha permès saber localitzar qualsevol punt de la ciutat de Castelló tot combinant els mitjans clàssics amb l'ús de les noves tecnologies (internet mobile,

xarxes socials, codis QR, realitat augmentada ...). El dia 16 de març van assistir a la xarrada *Apunta't al bon rotllo* de la fundació Isonomia, sobre maneres alternatives de relacionar-se. A l'abril han compartit una estona amb l'escriptora Marta Tena i el 25 de maig han visitat el camp d'aviació de La Sénia. També, durant el mes de maig, s'han realitzat les activitats d'orientació acadèmica i professional amb la visita a la Fira d'FP i Batxillerat artístic de les comarques del nord, la III Jornada d'Orientació Acadèmica i Professional (l'alumnat assistí a una xarrada-taller del departament d'Orientació Laboral de la Creu Roja i Alícia Diago i unencontre amb ex alumnes que treballen o continuen estudiant) i la xarrada per a les famílies i alumnat sobre *Què fer després de l'ESO?*.

L'alumnat de 4t d'ESO i Batxillerat van assistir el 17 de febrer a una xarrada sobre dones científiques i el 6 d'abril realitzaren una sortida a la planta de reciclatge de Cervera.

L'alumnat de 2n de Batxillerat ha rebut informació sobre els graus de Geomàtica i Topografia, les titulacions de la Universitat Rovira i Virgili, UNED, UOC i Jaume I, així com l'orientació per a les proves d'accés a la universitat.

L'alumnat de Formació Professional de Grau Mitjà i Superior de la família d'Administració i Gestió, van realitzar una sortida a la ciutat de València on visitaren les Corts, l'Ajuntament i la Llotja del Cànem. A més a més, les alumnes de 1r del cicle mitjà de Gestió administrativa i els de 2n d'FPB van anar a Barcelona on van visitar el Teatre Nacional de Catalunya i assistiren a la gravació d'un concurs per a TV3. A la tornada van visitar el Museu de la Ciència i la Tecnologia de Terrassa. Per últim l'alumnat de l'optativa de Plàstica de 4t i 1r d'ESO, el 9 de juny, han anat a Onda a visitar el Museu de la Ceràmica i per la vesprada han realitzat un taller de grafit a Fanzara.

Gràcies

Vicent Pitarch. Departament d'Administració i Gestió

L'alumnat de cicles d'Administració i Gestió ha participat en la promoció de la formació professional de l'IES MAESTRAT. I és per això que vull donar-los les gràcies, com a professor d'estudis professionals i com a director del centre. Moltíssimes gràcies.

Tot va començar el curs passat, quan l'alumnat de 2n d'Administració i Finances va col·laborar en la realització del cartell informatiu dels estudis de cicles. Enguany, per a la XII Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa, celebrada en la localitat de Vinaròs, les alumnes de Gestió Administrativa han preparat la decoració de la *paradeta* de l'IES Maestrat (Va quedar magnífica!) i ajudat en l'atenció a les persones interessades.

Per altra banda, l'alumnat de primer curs d'Administració i Finances ha realitzat el tríptic informatiu de l'oferta formativa de formació professional de l'IES Maestrat i ens ha ajudat, informant a la *paradeta*. Gràcies a tots i a totes, alumnat i professorat, per fer-nos presents a la Fira.

Viatge a Barcelona

Núria Carod. Departament de Valencià. Adaptació Dídac Sanz

El pasat 12 i 13 de gener alumnes de 4t d'ESO, 2n FPB, 1r Batxillerat i 1r de Gestió administrativa del centre, acompanyats per Javiera Collado, Paco Calabuig i Núria Carod, van viatjar a Barcelona per a realitzar una sèrie d'activitats. El matí del dia 12 es va visitar el Teatre Nacional de Catalunya. A la tarda, es va assistir com a públic a la gravació d'un programa de TV3, anomenat «Tot o res». Al dia següent, es va visitar el Museu de la Ciència i Tecnologia de Terrassa.

Visita al Camp de Mestalla i a l'antiga presó Model

Ayoub Lambaraa

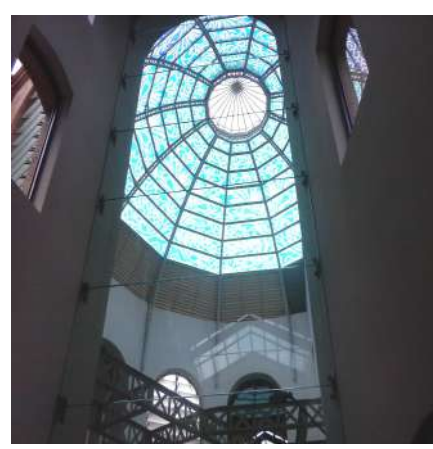
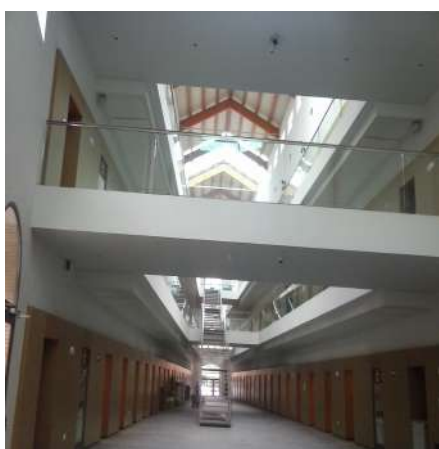
L'alumnat d'FP vam realitzar una eixida a València el dia 18 de maig i vam visitar el camp del València Futbol Club (Mestalla) i l'antiga presó Model.

Al Mestalla, acompanyats d'una guia, vam fer un *Tour* per totes les instal·lacions: la llotja VIP, vitrines amb les copes, la sala de premsa, la zona mixta i per fi vam sortir al camp. Després del *Tour* ens van fer una xarrada sobre màrqueting, a la sala de premsa.

Per últim vam visitar l'antiga presó Model, inaugurada en 1903. Després de la Guerra Civil es va utilitzar com a centre de reclusió per a presos polítics del règim franquista. El 1992, els presos es van traslladar a la presó de nova construcció a Picassent. Va ser adquirida per la Generalitat i en 2008 es va iniciar la remodelació que va

permetre crear l'actual ciutat administrativa amb més de 110.000 metres quadrats, que alberga diverses conselleries i 1.500 empleats públics. Durant la visita ens van tancar en un calabós!

Internacional

Final de curs a Itàlia

Pablo Jovaní

Des del 17 de març de 2017 fins el 24 de març de 2017, 30 alumnes de 4t d'ESO acompanyats per tres professors de l'IES Maestrat vam anar de viatge de final de curs a Itàlia. Vam triar el vaixell com a mitjà de transport ja que així ens podíem emportar l'autobús per a moure'ns per Itàlia. La travessia dura quasi un dia i es passa per l'estret que separa l'illa francesa de Còrsega amb l'illa italiana de Sardenya, però és una experiència que agrada molt l'alumnat perquè poden gaudir de les instal·lacions lúdiques del vaixell.

La primera ciutat italiana que vam visitar va ser Roma i vam començar amb una visita nocturna al barri del Trastevere. L'endemà va ser un dia intens de passeig per Roma. Vam començar amb una visita guiada al Colosseo, Fòrum Romà i Monte Palatino. A continuació, vam passar per la Colina Campidoglio, el Monument a Emanuele II, la Colonna Traiana fins arribar a la monumental

Fontana di Trevi. Per la vesprada, vam visitar la Piazza di Spagna, la Piazza Colonna, la Piazza di Montecitorio, la Piazza di Pietra, el Pantheon, la Piazza Navona on vam tastar els deliciosos gelats italians i vam acabar al Castel Sant'Angelo. Per acabar la jornada, alguns alumnes i un professor van assistir a un partit de futbol entre Roma i Sassuolo a l'Estadi Olímpic. Al dia següent, pel matí, vam visitar la Ciutat del Vaticà: Musei

Vaticani i Cappella Sistina, Cupola Vaticana, Basilica di San Pietro, Grotte Vaticane i Piazza San Pietro, i per la vesprada, ens vam desplaçar fins a Lido di Jesolo, ciutat turística propera a Venècia.

Al matí següent, un vaporetto ens va portar fins la ciutat dels canals i vam començar la visita amb una passejada amb gòndola pels principals carrers navegables, cosa

que va entusiasmar els alumnes. Seguidament, vam visitar la Piazza San Marco i vam contemplar els monuments que l'envolten exteriorment. La resta de temps fins a mitja vesprada, vam passejar pels carrers de Venècia fins arribar al Ponte di Rialto per traure algunes fotografies del Canal Grande. Vam abandonar la ciutat amb vaporetto una altra vegada i el nostre autobús ens va traslladar fins a Montecatini, ciutat de la toscana italiana.

El dia següent vam fer una visita completa a Florència. Vam començar visitant el Duomo di Santa Maria del Fiore: Cupola del Brunelleschi, Campanile di Giotto, Cattedrale di Santa Maria del Fiore, Cripta di Santa Reparata i Battistero di San Giovanni. A continuació, vam visitar la famosa escultura original del David de Michelangelo a la Galleria dell'Accademia. Per la vesprada, vam tenir l'oportunitat de comprar articles de pell al Mercato di San Lorenzo i vam seguir amb la visita per la capital de la toscana italiana: Piazza della Signoria, Palazzo Vecchio i Basilica di Santa Croce. L'autobús ens va portar a la Piazza Michelangelo on es contempla

Florència amb tot el seu esplendor. Finalment vam berenar un gelat al Ponte Vecchio i vam anar a fer el típic ritual a la Fontana del Porcellino per poder tornar a Florència.

El darrer dia pel matí, vam visitar la ciutat de Pisa, famosa per la seua torre inclinada i la seua catedral que suggereix un efecte espacial similar al de les grans mesquites.

L'alumnat va gaudir molt de viatge perquè va ser una experiència cultural inoblidable, i a més a més, van menjar molta pasta, arròs, pizzes i gelats, però també es van cansar molt perquè van pujar 551 escales a la Cupola Vaticani, 463 escales a la Cupola del Brunelleschi, 441 escales al Campanile di Giotto i 294 escales a la Torre inclinada di Pisa.

Job Shadowing a Regne Unit: Barnsley

Ángela Primo i Javiera Collado

L'IES Maestrat promou projectes de mobilitat per aproximar la dimensió i la realitat europea en els seus àmbits educatius i productius als ensenyaments de formació professional. Per aquest motiu, del 20 al 24 de març, les professores de Formació

Professional de Grau Superior Ángela Primo i Javiera Collado han gaudit d'una beca en el programa Erasmus+ finançada per la Unió Europea

(UE), mobilitats per a professorat.

El període d'observació (Job Shadowing) va tindre lloc a Horizon Community College a Barnsley. Els objectius generals han sigut estudiar la gestió i control de les pràctiques de formació professional; visitar empreses per a la realització de pràctiques de l'alumnat; programar projectes i intercanvis entre instituts i estudiar el mercat laboral al Regne Unit.

Durant la nostra estada a Horizon Community College, vam tindre el gran plaer de fer un recorregut per tot el centre on vam descobrir les meravelloses instal·lacions que disposen, vam visitar els diferents departaments, ens vam assabentar del funcionament del centre i vam conèixer de primera mà el sistema educatiu al Regne Unit. A més a més, vam fer observacions en diferents grups, aules i assignatures.

Amb l'ajuda de Nicola, hem pogut estudiar la gestió i el control de les pràctiques de formació professional al Horizon Community College i el mercat laboral al Regne Unit. Nicola és una de les responsables de les pràctiques dels alumnes del centre (Work Experience). Vam visitar dos empreses, un taller de cotxes i una perruqueria, on vam observar en que consistia la seua tasca.

També vam estar a Manchester i Barnsley visitant empreses d'aquestes ciutats ja que al nostre centre actualment hi ha alumnes de Formació Professional de Grau Superior interessats en fer les pràctiques a l'estranger.

Des del nostre centre, volem fer arribar a Horizon Community College que tenen les portes obertes i esperem que al curs 2017/2018 puguem repetir aquesta experiència tan enriquidora i profitosa. Per

això, estem treballant en el desenvolupament de projectes entre instituts i intercanvis entre alumnes.

Immersió lingüística a Dublín (Irlanda)

Javiera Collado

Del 19 al 26 d'abril, alumnes de 1r de Batxillerat de l'IES Maestrat i els professors Paco Calabuig i Javiera Collado van fer una estada de 8 dies a Dublin. El viatge va ser conjuntament amb l'alumnat i les docents Marisa Izquierdo i Maite Àlvaro de l'IES L'Alcalaten de L'Alcora.

Després d'unes quantes hores de viatge, vam arribar a la capital d'Irlanda, on ens esperava el nostre primer guia Michael amb qui vam tindre el primer contacte amb la ciutat (Grafton Street, St. Stephen Green Park i els voltants). A l'hora prevista, vam anar al 'Meeting point', on ens esperaven les famílies amfitriones. La convivència ha consistit en dos alumnes per família amb la finalitat de practicar l'anglès i aprendre costums i tradicions del país i una nova forma de vida.

El dijous 20, vam anar a la universitat més antiga d'Irlanda: Trinity College que data de 1592, on ens van explicar la seua història i vam aprofitar per visitar la biblioteca i la famosa exposició 'The Books of Kells'. A continuació i abans d'anar a l'escola, l'alumnat va tindre el seu primer 'packed lunch' als jardins del campus de la Universitat.

Atlas Language School acreditada per ACELS (The Advisory Council for English Language Schools) ha sigut el centre on els alumnes han rebut un curs de 15h (4 hores diàries). L'alumnat ha gaudit d'unes classes molt dinàmiques, adaptades al nivell del grup i on han treballat totes les habilitats però donant especial importància a la part oral.

El divendres 21 de matí, vam visitar St. Michan's Church, on destacaríem les mòmies

que estan a les diferents cambres funeràries dels túnels de pedra de la cripta. Tot seguit, vam creuar el riu Liffey i vam caminar pels importants carrers de la part nord de Dublin: Mary Street, Henry Street amb l'estàtua de James Joyce i O'Connell Street. Després de les classes, vam passar la vesprada al Temple Bar, un dels barris més antics i carismàtics de la ciutat.

El dissabte 22, ens vam traslladar fins Howth, poble de pescadors amb molt d'encant, on vam caminar pels penya-segats des d'on es podia observar l'illa de 'Ireland Eye'.

També vam veure foques mentre passejàvem pel port i abans de marxar vam gaudir del mercat on es podia comprar artesanía local, antiguitats i menjar com tot tipus de pa i 'cupcakes'. La vesprada la vam aprofitar a Dublin visitant llocs tan interessants com el famós Ha'penny Bridge, el Dublin medieval i viking i St. Patrick Cathedral entre d'altres.

El diumenge 23, vam decidir passar el dia visitant un dels més mercats més importants a Irlanda que es troba a Dun Laoghaire, The People's Park Market, i a Bray, un poble coster des d'on es podia gaudir d'unes espectaculars vistes de la mar i del paisatge d'Irlanda.

El dilluns 24, l'escola Atlas ens van organitzar una caça del tresor pel centre de la ciutat de Dublin. Va ser una activitat que vam fer conjuntament amb l'alumnat de l'IES de L'Alcora i, per descomptat que va ser tot un èxit ja que l'alumnat es va conèixer millor, va tindre una vegada més l'oportunitat de practicar la llengua anglesa mitjançant les diferents proves que formava la gimcana i al final tots els grups van rebre els seus premis, xocolatines.

El dimarts 25, vam passar el matí al Science Gallery que està situat al Trinity College. Allí vam gaudir amb la ciència i algunes novetats en robòtica. Tot seguit, l'alumnat va

assistir a l'última classe, on els van fer entrega d'un certificat d'aprofitament del curs. Tant l'alumnat com el professorat ho vam celebrar tots junts al pub Portobello.

Durant l'estada, l'alumnat va gaudir de temps lliure per recórrer la ciutat, fer 'shopping' i visitar aquells monuments i museus del seu interès com Molly Malone o la casa museu d'Oscar Wilde. Fins i tot, van anar al cine a veure la pel·lícula en versió original 'Handsome Devil'.

El dimecres, 26, va ser l'últim dia per terres irlandeses, així que ens va tocar a tots fer maletes, acomiadar-nos de les nostres famílies adoptives i fer una última visita al centre de la ciutat.

En definitiva, aquesta estada a Dublin ha sigut tant pels alumnes com pels professors una experiència inoblidable que romandrà per sempre en nosaltres.

Esperem que aquests tipus de viatges es puguin repetir d'ara en davant a l'IES Maestrat ja que a més de ser enriquidors i profitosos des del punt de vista lingüístic també aporta maduresa i saber estar a l'alumnat.

En portada

Temps d'oci, temps de descans

Vicent Pitarch. Director de l'IES MAESTRAT

El dilluns 1 de maig, a les 5 de la matinada, vaig anar a Sant Mateu. No anava a treballar, ni tampoc a la discomòbil. Vaig anar al centre perquè va sonar l'alarma i vaig veure que deu dels catorze vidres de l'entrada estaven trencats. L'alumnat de festa a Sant Mateu, quan va conèixer la notícia va anar a l'institut i no es podia creure què havia passat. Fins i tot, alguns es van oferir a ajudar-me a arrebregar els vidres. Estava i estic agraït.

Però el sentiment que tenia i tinc és de tristesa, una profunda tristesa. Altres vegades havien entrat a robar, algunes ja s'havia fet algun acte vandàlic, tan sols per fer mal, però açò ja era exagerat. Per què algú podia haver fet això? Quin sentit tenia trencar els vidres amb tanta violència?.

El temps d'oci és per gaudir, per passar-ho bé. A la portada, en tenim tres exemples per divertir-se: el cinema o la televisió, els viatges i la música. I en aquesta secció l'alumnat de l'FP Bàsica us llença algunes propostes. No cal trencar les coses, ni, per suposat, fer mal a les persones, per divertir-nos. Tampoc cal anar begut o drogat per gaudir del moment. Al contrari, ser conscients de la diversió és la millor manera de passar-ho bé, nosaltres i els que ens acompanyen.

El dia 1 de maig vaig tornar a casa a l'hora del dinar i pensava que algú m'havia impedit gaudir del meu dia de descans, que a algú no li importava el que és de tots i de totes. I quan més m'arribava a casa, encara pensava més, pensava en com qui ho va fer no creu en els drets dels altres, ni els respecta. També pensava en què açò només s'arregla amb més educació, perquè els que van trencar els vidres i als que se'n va riure dels fets, d'educació, desgraciadament, els en falta.

Història del rap

Joan Jovani Aparici i Zouhir Belatik

El rap és un gènere musical desenvolupat en Nord-Amèrica a finals de la dècada dels 60 entre la comunitat afroamericana dels Estats Units. Aquest tipus de música va començar a Nova York, on els Djs van utilitzar ritmes de bateria i «riffs» rítmics de percussió per barrejar els estils més populars de la música disc i el funk. En els anys 90, un subgènere de la música rap va començar a difondre's sobre tot als Estats Units, el «gangsta rap».

El significat de la paraula RAP és Rhythm And Poetry, és a dir, Ritme i Poesia. Es caracteritza per un recitat rítmic (no es canta), on el raper es recolza sobre una melodia que sona de fons encarregada de marcar el ritme.

Lil Mama

Snoop Dogg

Els intèrprets de la música rap són coneguts com MC «Mestres de Cerimònies». Alguns dels millors MC del món son: 2pac, The Notorious B.I.G, Eazy-E, Rakim, Eminem, Snopp Dog i Wiz Khalifa, i entre les dones raperes destaquen: Lauryn Hill, Missy Elliott, La Mala Rodríguez, Gabyllonia, Lil Mama, Naiara Holy.

El rap en noms i cognoms

Ayoub Lamaraa i Idir Bourti

H

i ha molts rapers que canten en solitari com Eminem, 50 Cent, Arkano, Natch... Però en aquest article us presentarem grups de rap internacional que canten en castellà o anglès, també grups que canten en valencià, solistes que fan rap femení i un parell d'artistes d'origen marroquí. Sabem que no són tots els cantants i grups que existeixen, però en són una bona mostra.

Grups de Rap Internacionals

Violadores del verso: són un grup de rap de Saragossa. Format per Hate (o Sho Hai) ,(Sergio Rodríguez, MC), Kase-O (Javier Ibarra, MC), Lírico (David Gilaberte, MC) i R de Rumba (Rubén Cuevas, DJ i productor). Fan un hip hop *hardcore*, agressiu i amb fortes crítiques.

SFDK: acrònim de *Siempre Fuertes De Konciencia*, és un grup de hip hop sevillà format per Zatu (Saturní Rei, Mc) i Acció Sánchez (Óscar Sánchez, DJ). Zatu i Acció Sánchez es van conèixer en l'institut de FP Llanes (Sevilla), a començaments de la dècada dels 90. Destaquen per les rimes enginyoses i l'humor de les lletres.

Cypress Hill: és un grup provinent de Los Angeles (Califòrnia). Es va formar al 1986 i han venut més de 46 milions d'àlbums. El formen DJ Muggs (Lawrence Muggerud, DJ i productor), B-Real (Louis Freese, MC), Sen Dog (Senén Reis, MC) i Eric "Bobo" Correa (Eric Correa, percussionista). És el primer grup llatí a obtenir discos de platí, or i multiplatí.

Cartel De Santa: és un grup mexicà. Està format pel vocalista principal, MC Babo, Román Rodríguez, més conegut com Rowan Ràbia, Monoplug o simplement Mono. El 31 de juliol de 2015, la banda va debutar en el cinema amb la pel·lícula «Los Jefes», la qual estava en el top 9 d'assistència de públic.

Grups De Rap en Valencià

Arrap: és rap combatiu, revolucionari i sincer. Naix a la ciutat de València com a unió d'Antzoki, Olmos (Mc's) i DJ Cano, tres amics de diferents barris, amb la intenció de fer una aposta seriosa i valenta pel rap en la nostra llengua. Lletres amb ràbia, batalla i enginy contra el sistema i l'opressió.

Rapsodes: és una formació de hip hop procedent de València que es va formar al 2005. El seu estil mescla *hardcore* amb *Run-DMC*, folklore i cultura valenciana. Els membres són: Almero a.k.a Kapoll (veu), Andreu Laguarda a.k.a. Menjatallarins (DJ i veu) i Mireia (veu i cors).

Atupa: és un grup musical de Montcada. El seu estil es basa en el rap, *hardcore*, el *dubstep*, el *drum and bass*, el funk, l'ska i fins i tot la cançó d'autor. Està format per: Fernando Boix, Fran Yera, Robert Palanca i Adrià Aguilar.

Rap Femení

Mala Rodríguez: nascuda a Jerez de la Frontera, fa rap en espanyol. És coneguda pel seu peculiar estil, perfilat entre el rap i el flamenc que porta molt present pel seu origen andalús. Ha col·laborat amb Raimundo Amador i Estrella Morente.

Aída Alonso Iglesias: coneguda com Aid o Aid Alonso, és una rapera gallega, cantant, compositora i productora de música urbana. La seva cançó *Boogie Vigo* va ser triada Latin Single of the Week a iTunes a l'any 2009 i *Apréndeo* va ser considerada la cançó en gallec més escoltada a YouTube.

May: la rapera alacantina va iniciar la seva carrera als 15 anys. El seu somni era compondre la seva pròpia música perquè deia que era la forma que les persones saberen qui era ella i què és el que sentia. Era una nena malalta ja que va néixer amb problemes al cor.

Sonita Alizadeh: es va donar a conèixer amb la cançó *Núvies per a la venda* i el documental que porta el seu nom. En ell critica els matrimonis forçats a l'Afganistan. Tingué problemes en la seua carrera perquè és il·legal que les dones canten en públic a l'Iran, on vivia exiliada. L'èxit a YouTube li va permetre anar a estudiar música als EE.UU.

Rap Marroquí

La Fouine: Laouni Mouhid és un raper, actor i productor francès d'origen marroquí. També és creador d'una línia de roba *streetwear* i del seu propi segell discogràfic. La Fouine va ser triat com a Millor artista francès en els MTV Europe Music Awards el 2011 i Millor artista masculí a Trace Urban Music Awards el 2013.

Omar Souhaili: conegut pel seu nom artístic Dizzy Dros, és un raper marroquí, compositor i productor. Es va donar a conèixer en 2011 amb el seu primer senzill i vídeo musical, *Cazafonia*. Aquesta pista va ser reproduïda en les principals estacions de ràdio marroquines i arribà a més de 3 milions de visites a YouTube.

Reggaeton

Sandra Romeu i Tatiana Jovaní

El *reggaeton* és un gènere musical ballable que té les seues arrels en la música d'Amèrica Llatina i el Carib. El seu so deriva del reggae jamaicà, influït pel hip hop. Va sorgir a mitjans dels anys 70 a Panamà i principis de la dècada dels 90, a Puerto Rico, ja comercialment.

El reggaeton està molt relacionat amb un estil de ball conegut com "perreo", terme derivat de la paraula "gos", en referència als seus passos de naturalesa lasciva i sexualment explícits.

Uns quants dels cantants d'este tipus de música són:

DADDY YANKEE

Ramón Luis Ayala Rodríguez (Sant Joan, Puerto Rico, 3 de febrer de 1977) és un cantant, actor, productor cinematogràfic, locutor de ràdio i empresari.

Diversos sectors de la crítica el consideren «El Rei del Reguetón», i un dels artistes més respectats i influents del gènere. El portal nord-americà Allmusic afirma que «va ajudar a establir el reguetón com un estil de música durant el segle XXI».

És l'interpret amb major nombre de vendes després de Wisin & Yandel.

MALUMA

Juan Luís Londoño Arias (Medellín, Colòmbia, 28 de gener de 1994) és un cantant i compositor. Als quinze anys va compondre «No quiero», i un any després Juan Parra, el seu oncle, li va oferir com a regal d'aniversari gravar la cançó a un estudi. No tenia intenció de dedicar-se a la música, però uns productors li van oferir gravar un disc, advertint-li que necessitava un nom més sonor i fàcil de recordar. Així, va adoptar el nom artístic de Maluma, que és una combinació de les dos primeres lletres del nom de la seua mare Marlli, el seu pare Luis i la seua germana Manuela.

IVY QUEEN

Martha Ivelisse Pesante (Añasco, Puerto Rico, 4 de març de 1972) és una cantautora porto-riquenya.

Als 18 anys va gravar "Somos raperos pero no delincuentes", cançó que va compondre amb el grup "The Noise". Ivy escriu cançons de diferents temàtiques, renunciant als temes més freqüents del reggaeton com la violència sexual. Al 1997 va fer el seu debut en solitari en la grabació del àlbum "En mi imperio" per a Sony Records Internacional, convençuda per DJ Negro.

FARINA

Farina Pao Paucar Franco (Medellín, Colòmbia, 16 de setembre de 1986) és una cantant de música urbana i caribenya i també actriu. L'any 2005 va aconseguir un tercer lloc al concurs Factor X, entre 45.000 aspirants, convertint-se en la primera dona de la música urbana a Colòmbia.

El seu amor per la música el va heretar de la seua família materna, on la majoria dels seus integrants són compositors i cantants, en especial la seua mare.

NICKY JAM

Nick Rivera Caminero (Boston, Massachusetts, 17 de març de 1981) és un cantant americà. Des de molt jove, en realitzar una actuació en un supermercat, va cridar l'atenció de la dona d'un executiu d'una discogràfica i va signar un contracte. Va formar un duo amb Daddy Yankee, però al 2004 es van dissoldre. Entre 2007 i 2010 va decidir mudar-se a Medellín, amb el propòsit de llançar novament la seua carrera artística.

Els seus èxits son: «Travesuras» i «Voy a beber». Al 2015, junt amb Enrique Iglesias, va llançar el tema «El perdón», multipremiat com a disc llatí.

Festivals d'Espanya

Diego Oms i Ferran Sales

En aquest apartat us parlarem dels festivals de música que faran a tot Espanya. Us informarem sobre la data, el lloc on es celebrarà el concert i per a qui li agrada algun festival d'aquests, també teniu el preu.

175-300€

120-140€

*preu compra anticipada

35-70€

60-150€

40-85€

ANEM DE VIATGE: 8 CIUTATS EN TRES PAÏSOS

DAVID BALLESTER, FERRAN SALES I DIEGO OMS

En aquest article us proposem tres viatges ben diferents: Arad (Romania), la Toscana (Itàlia) i les ciutats imperials del Marroc. Tots tres tenen vinculació amb algú de la nostra classe perquè han nascut allí o els han visitat.

Arad és la capital del districte més occidental de Romania, en la regió de Transilvània. Fins la I Guerra Mundial va formar part d'Hongria.

La regió de Toscana és una de les majors i més importants regions italianes pel seu patrimoni artístic, històric, econòmic, cultural i geogràfic. Està ubicada en la zona central d'Itàlia. És una de les destinacions turístiques més freqüentades a Itàlia.

Per últim, les ciutats imperials del Marroc són quatre: Fez, Marrakech, Rabat i Meknes. S'anomenen imperials perquè van ser les ciutats més importants de diferents dinasties.

ARAD

Arad és una de les principals ciutats de l'oest de Romania, junt a Timissoara, al sud i Oradea, al nord. El riu separa la ciutat en dos parts: la nova i la vella. Està fortificada des de l'Edat Mitjana, quan va ser conquerida pels tàrtars. Els otomans la van ocupar des de 1551 fins 1699.

Quan visitem Arad és imprescindible anar a veure la Ciutadella (fortificació en forma de estrella de sis puntes) que es convertirà en un gran complex de museus.

En la part nova podem veure tota la ribera del riu, on els bulevards recorren Arad en edificis del segle XIX. Un dels més destacats és l'ajuntament (neorenaixentista, 1872-1874), en el carrer B-Dul Revolutiei, en una plaça enjardinada, amb la torre del rellotge presidint el conjunt monumental. En el mateix carrer trobarem l'Antic Teatre creat en

1817, un dels primers de Romania.

També podem visitar les dos catedrals: l'ortodoxa i la catòlica. La primera va ser creada a la primera meitat del segle XIX i la catòlica va ser construïda en 1902 en estil renaixentista, amb impressionants columnes.

Quan ens cansem de la ciutat, prop podem fer senderisme a les termes de Lipova i les runes de Soimos i Paulis.

LA TOSCANA (ITÀLIA)

La Toscana és una de les regions d'Itàlia. Situada al centre de Itàlia, limita el nord-est amb la Ligúria, al nord amb l'Emilia-Romanya, a l'est amb les Marques i l'Úmbria, al sud amb el Laci.

Història de la Toscana: Fins al 1859, la Toscana va ser un estat independent. Nascuda de la República de Florència, va anar guanyant en extensió i importància fins a la instauració del Gran Ducat de Toscana el 1569. El 1859 el Gran Ducat va ser annexionat al Regne de Sardenya-Piemont, que posteriorment es convertiria en el Regne d'Itàlia, que va precedir l'actual República Italiana.

Què visitar a la Toscana:

Si anem a Siena podem visitar varies coses importants d'aquest lloc, com per exemple: L'Abadia de Sant'Antimo que va ser fundada l'any 750, San Gimignano que és un petit poble de la província de Siena construït al segle 3, la Biblioteca Piccolomini, construïda al l'any 1492 i per últim el Palacio Comunal de Siena, on es va posar la primera pedra l'any 1297.

Després la ciutat que podríem visitar es Pisa, on podem veure la Piazza dei Miracoli, construïda l'any 1063 i la famosa Torre de Pisa, construïda l'any 1173.

I per últim Florència, que hi podem visitar la Catedral, construïda al 1296, el Palazzo Vecchio que es va posar la primera pedra l'any 1299. Després el Ponte Vecchio, construït l'any 150 A.C, i per últim la Galeria Uffizi, que es va començar a construir l'any 1560.

LES CIUTATS IMPERIALS DEL MARROC

FEZ

Ciutat fundada l'any 789. Està rodejada per muralles: Bab Guisa, al nord i Bab Ftouh, al sud. Bressol de la cultura àrab on es troben magnífiques madrasses (centres d'ensenyament de l'Alcorà) i la Universitat més antiga del món.

Un dels llocs imprescindibles a visitar és la Medina medieval de el-Bali, un entramat de carrers laberíntics en la zona més antiga de la ciutat on el seu principal atractiu és el soc dels tintorers.

Altres centres d'interès són: la *Mesquita Al Karouine*, construïda l'any 859; el *Mausoleu de Mulay Idrís*, santuari dedicat al rei que va governar Marroc entre els anys 807 i 828; el Palau Reial; la porta de *Bab Bou Jeloud* i la Plaça *Seffarine*.

MARRAKECH

Fundada l'any 1170, ha sigut la capital durant 3 dinasties. Els seu nom és una derivació de Marroc i el color de la ciutat indica que el desert del Sàhara està prop.

No podeu deixar d'anar al soc, un laberint de carrerons plens de botigues on regatejar i fer compres.

Molt a prop està el Palau *Bahia*, la Mesquita de la *Koutoubia*, amb el seu minaret de 70 metres d'alçada, la ciutat

Mamouniay, el palau de *Badi* i el jardí-estany de la *Menara*.

El barri Francés del *Gueliz*, amb el jardí de *Majorelle* i el palmerar a l'eixida de la ciutat amb quasi cent cinquanta mil palmeres. A pocs quilometres estan la vall *Ourika*, *Ouikimeden*, *Asni*, *Demnate*, *Amizmiz* i la *Kasba de Teuloued*, tots ells llocs interessants a visitar.

RABAT

Rabat es va fundar l'any 1146 pels almohades.

Podem visitar la Medina de Rabat, on les parts més famoses són: *La Porta de Bad El Had*, *La Porta Bab Rouah*, el carrer dels Consols (famos per les vidrieres), la Mesquita *El Qoubba* i el *Mellah* o Barri Jueu.

També podem visitar el Mausoleu de Mohamed V, junt a la Torre de Hassan,

construït amb marbre blanc i amb una decoració mol refinada.

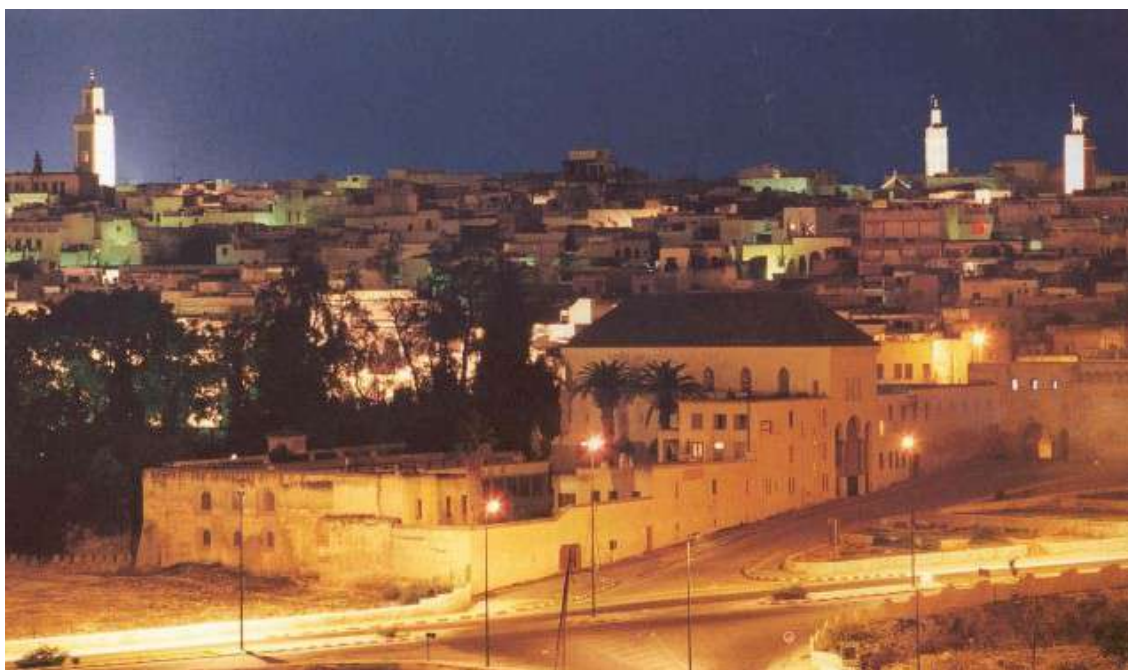
Prop també es troba el Palau Real, on viu el monarca.

Un lloc molt bonic per visitar és la *Kashba* dels *Oudaya*, la ciutat emmurallada (per a mantenir lluny els pirates i tot els seus atacants), amb carrers estrets plens de cases pintades de color blau.

MEKNES

Fundada al segle VIII, és interessant la visita del soc, la plaça *el-Hedim* (centre de la vida pública i cultural de la ciutat), *la Porta Bab el-Mansour* (que comunica la plaça anterior amb la antiga Ciutat Imperial de Mulay Ismaïl), el Museu *Dar Jamaï* i el Mausoleu de *Mulay Ismaïl*

(on està la tomba del sultà que va marcar els orígens del Marroc). També no deixes de veure la Madrassa *Bou Inania*, la gran cripta, situada en la Plaça de Armes, utilitzada com magatzem de menjar (*Koubbat as-Sufara*) i els estables reials de Mulay Ismaï (*Heri es-Souani*), un gran edifici amb capacitat per a 12.000 cavalls.

TOP PEL·LÍCULES I SÈRIES

Reda El Haki i Andrei Alexandru

A continuació mostrarem les pel·lícules i sèries més vistes, valorades per nosaltres i per la gent jove.

PEL·LÍCULES

1-Scary Movie :

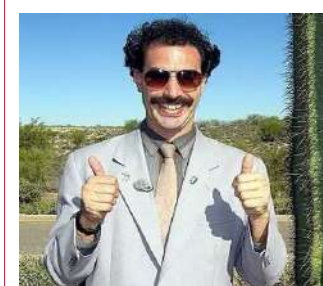
Scary Movie és una pel·lícula que parodia les pel·lícules de terror actuals.

El seu argument tracta sobre una parella que experimenta fenòmens paranormals quan porten a casa als seus nebots perduts. Amb l'ajuda de les càmeres de seguretat, esbrinen l'existència d'una figura estranya.

2-Borat :

En aquesta comèdia, Borat diu ser el segon periodista més famós de Kazakhstan. Treballa per Kazakhstaní TV, i visita els EUA per a gravar un programa, mentre aprèn sobre el sistema polític i la cultura americana. Aquest és l'inici de la pel·lícula, que busca en el fons criticar els valors nord-americans més tradicionals i profunds, a més de jutjar la seva visió del món.

3-Suicide Squad (Esquadró suïcida)

En aquesta curiosa pel·lícula d'acció, la líder de l'agència secreta ARGUS recluta els personatges més cruels, amb habilitats letals i màgiques, perquè treballen per al govern americà front al perill que els espera.

4-La Guerra del Planeta dels Simis

Will és un doctor que busca una cura a l'Alzheimer, investigant amb simis. Quan un grup d'inversors va al laboratori, un dels simis té un atac d'histèria i ha de ser sacrificat, deixant suspesa la investigació.

SÈRIES

1- Mr Robot

Mr Robot és una sèrie de televisió americana creada per Sam Esmail. La sèrie explica les peripècies d'Elliot Alderson, un jove *hacker* que viu a New York. Aquest treballa d'enginyer de seguretat informàtica en una companyia. El seu trastorn ansiós-depressiu i la seva antisociabilitat fan que tingue paranoia. Elliot és reclutat per un misteriós anarquista, anomenat Mr. Robot, i s'uneix al seu equip d'hacktivistes conegut com a "FSociety". El primer episodi s'estrenà el 24 de juny del 2015.

2-The Walking Dead

The Walking Dead conta la història de les conseqüències d'una apocalipsi zombi. L'argument se centra en les vivències d'un petit grup de supervivents, que viatgen a través dels Estats Units desolats en busca d'un lloc on estar segurs. El líder del grup, Rick Grimes, era un oficial de policia del comtat de King County, Geòrgia, abans del brot zombi. La desesperació del grup per sobreviure els obliga a fer quasi qualsevol cosa per a mantenir-se amb vida. La sèrie fou estrenada el 31 d'octubre de 2010.

3 -Víkings

Està basada en les llegendes sobre el víking Ragnar Lodbrok, un dels herois més famosos de la cultura nòrdica que va saquejar Northumbria, França i Bretanya. La sèrie retrata Lodbrok com a guerrer curiós i navegant, tecnològicament innovador, ambiciós i rebel, que fa construir un vaixell al seu amic Floki, per llançar-se a explorar els territoris a l'oest d'Escandinàvia desobeint al cap tribal. La sèrie s'estrenà el 3 de març de 2013.

4- Narcos

És una sèrie nord-americana de drama criminal, que va ser estrenada el 28 d'agost de 2015 a Netflix. La sèrie va ser creada per Chris Brancato, Eric Newman i Carlo Bernard, i tracta sobre la vida del líder del Cartel de Medellín, Pablo Escobar. La primera i segona temporada consten de deu episodis cadascuna.

Cuina

ENTREPANS D'ANDRUSKA TRAI

Andrei Alexandru

A continuació us faré dues propostes gastronòmiques per a delectar les vostres papil·les gustatives. La primera suggerència és un entrepà basat en el secall (es tracta d'una barra de pa que només es pot trobar en el meu poble: Traiguera!). A l'entrepà, introduïm un sabor romanès, típic del poble de la meua àvia: *Constanța* (Romania)

XEIC RÚSTIC

Tallem la llima i l' espremem. A continuació tallem la tomaca i l'alvocat. El mesclem amb el suc de la llima i la deixem reposar. Tot seguit fem a fregir el pernil i el bacon sense oli, només amb el greix que solta la carn al fregir-se. Per acabar, tallem el formatge a trossos i ho col.loquem sobre una part del pa.

INGREDIENTS

Una tomaca
Un secall
Un alvocat
3 trossos de pernil salat
Suc d'una llima
Sal
Formatge trossejat

POLLASTRE PICANT

Posem la mermelada sobre una llesca de pa i el pit de pollastre.

Preparem dos plats. Un amb l'ou batut i l'altre amb el pa ratllat. Passem el pollastre per l'ou batut i després pel pa, perquè quede ben arrebossat. I el posem a la paella amb l'oli ben calent.

Per acabar posem el pollastre damunt del pa, amb la mermelada.

INGREDIENTS

Un pit de pollastre
Mermelada de vitet
Un secall
Oli
Farina

Col·laboracions

La primera escola

Marc Romeu Ferràs. 1r premi 1a categoria L'Òliba romancera

Fa molts i molt anys quan encara no s'havien inventat les escoles, hi havia un xiquet que es deia Bakari i tenia 13 anys, vivia amb els egipcis, era molt simpàtic i molt divertit, era una mica baixet però no molt grosset, tenia el nas molt menut i els llavis molsuts, li encantaven tots els jocs, des del sambori fins les carreres de camells, ja que era molt divertit i tot el món volia jugar amb ell.

Com l'escola encara no existia jugava tot el dia, fins que un cop va anar al mercat egipci per comprar-se uns dolços i va veure un encantador de serps, que es deia Asim però era conegut com Asim l'encantador de serps, un xic d'uns 31 anys que era bastant alt, flac i que també era molt simpàtic. A Bakari li va agradar tant aquella música que va anar a parlar amb l'encantador de serps, per preguntar-li on havia après a tocar la flauta tan bé i com podia encantar la serp. L'encantador li va dir que si li feia d'ajudant durant tota una setmana de l'eixida del Sol fins a la seva posta li ensenyaria a tocar i li pagaria un petit sou. Bakari va dir que sí sense saber el que li esperava.

El primer dia va acudir a casa d'Asim i van anar al mercat on li va ensenyar com anava el negoci i com era la serp. Al final del dia, Bakari no es va penedir, però escoltar aquella música i no poder anar a jugar durant tot el dia li va afectar molt. Asim li va pagar unes poques monedes i Bakari es va acontentar, va prometre que acudiria tots els dies si li començava a ensenyar a tocar la flauta al dia següent i Asim li va dir que sí.

Al dia següent, Asim li va dur una flauta nova feta de fusta de palmera i a Bakari li va encantar, era un poc llarga i de color marró clar. Asim li va començar a ensenyar algunes poques notes, també li va dir que si volia pagar la flauta no li tornaria a pagar el sou fins dins de dos dies i a Bakari li va parèixer bé.

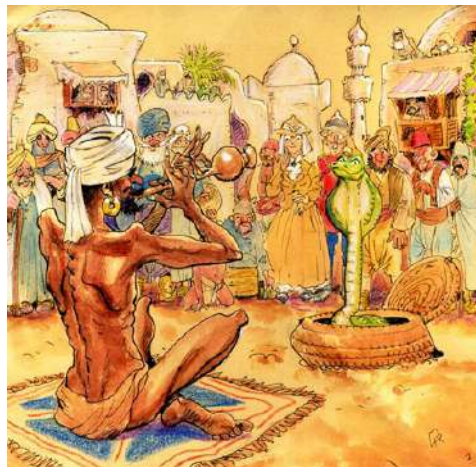
El tercer dia van acudir al mercat com sempre i de sobte va passar un home que anava tot tapat i amb unes túniques negres i els va robar la serp i la panereta on es trobaven els diners. Asim i Bakari se'n van anar corrents de seguida darrere d'ell, anaven carreró amunt, carreró avall i al cap d'uns minuts un home va parar la cameta al lladre i va

caure amb tot: la serp i la panereta. Llavors Bakari el va agafar amb un bon sprint i Asim el va seguir mentre buscava ajuda. Quan ja tenien atrapat al lladre, van cridar al guardes, els va tornar el diners i també la serp. Junts van tornar al lloc on havien deixat les flautes i encara se les van trobar allí. Va ser un dia molt mogut per als dos i Bakari es començava a penedir d'haver triat aquell tracte, però va pensar que seria millor per a ell.

El quart dia Asim va dur les partitures de l'encantament de la serp i li va dir que les assagés molt perquè l'últim dia li faria una prova on hauria d'aconseguir traure la serp de la caixa. Durant dos nits Bakari va estudiar al desert per no molestar a ningú.

Al sisé dia Bakari va arribar molt cansat i Asim li va preguntar què li passava, va mentir dient-li que tenia mal de cap, i com estava cansat es va adormir i li va caure la caixa de la serp. La serp es va escapar pel mercat, tota la gent anava corrent i cridant. L'encantador anava perseguint la serp. Quan Bakari es va adonar, Asim ja tenia la serp i en veure'l tan cansat no el va renyir i li va dir que anés cap a casa a descansar i que no el tornés a mentir.

L'últim dia Bakari va acudir a la prova, ja més descansat i la va efectuar molt bé. Asim el va felicitar i li va donar el títol d'encantador de serps, ja que va aconseguir traure la serp de la caixa.

Durant molts anys Bakari va anar perfeccionant la tècnica i la seua fama com encantador de serps es va anar escampant i va guanyar molts diners. Quan es va fer més gran va crear la primera escola anomenada l'Escola d'Encantadors de Serps i va viure com a professor durant tota la seua vida. A partir d'aquella escola van aparèixer altres de diferents matèries i és així com van sorgir les primeres escoles.

Comiat de l'alumnat de 2n d'FPB

Núria Carod

Aquest curs se'ns acomiada la segona promoció que ha cursat FPB al nostre centre. Han sigut 9 persones molt especials. Anem a conèixer-les una mica més. Elles són David Balaguer, Radia Bourti, Ilham El Yazidi, Sergi Forés, Jon Girona, Raúl Martínez, Alex Priego, Diana Silva i Domingo Vericat. Els hem fet una breu entrevista on recorden el seu pas per l'institut.

Em diuen **David Balaguer Conesa**, tinc 17 anys, sóc alumne de 2n FP Bàsica i sóc de Sant Mateu.

-*Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?*
Una, però no vull dir el motiu per què em van expulsar.

-*A quins professor/a no oblidaràs mai? Per què?* A Adolf per la forma que tenia d'explicar i fer els exàmens.

-*Quants anys has estat a l'institut?* He estat 6 anys.

-*Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut?* Quan Domingo es va fer mal al genoll i per no muntar les escales pujàvem amb ell a l'ascensor.

-*Quin bon record t'emportes de l'institut?* L'excursió d'aquest curs a Barcelona, i tot el que vam xalar.

Em diuen **Radia**, tinc 18 anys i sóc de Sant Mateu, sóc alumna de 2n FP Bàsica

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* Cap. Perquè me porto bé a l'institut.

- *Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut?* No tinc cap anècdota.

- *A quins professors no oblidaràs mai? Per què?* A Vicky Alegre , a Vicent Pitarch , a Rafa Morales , a Rosana Martín, a Jesús Garcia , a Pablo José Jovaní, perquè són bons professors.

- *Quin bon record t'emportes de l'institut?* Jo el bon record que tinc són els 2 cursos de l'FPB perquè han passat moltes coses bones i algunes de males, un poc de tot.

- *Quants anys has estat a l'institut?* 7 anys

Em dic **Ilham** , tinc 19 anys i sóc de Sant Mateu, sóc alumna de 2n FP Bàsica.

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* Mai, perquè me porto bé sempre a l'institut.

-*Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut ?* No recordo cap.

- *A quin professor/a no oblidaràs mai? Per què ?* A Vicky Alegre , a Vicent Pitarch ,a Rafa Morales, a Rosana Martín, a Jesús Garcia i a Pablo José Jovaní.

Visita al camp de futbol del València

-*Quin bon record t'emportes de l'institut ?* Jo el bon record que em duré és el primer curs d'FPB perquè ens van tocar professors bons.

- *Quants anys has estat a l'institut ?* He estat 7 anys a l'institut.

Em dic **Sergi Fores Puig**, sóc de les Coves de Vinromà, tinc 17 anys i estic fent 2n FP Bàsica.

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* Cap.

- *A quin professor/a no oblidaràs mai? Per què?* A Jesús perquè ha sigut molt bon tutor.

- *Quants anys has estat a l'institut?* He estat 5 anys.

- *Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut?* Quan vaig tirar les tisores d'Alexandra.

- *Quin bon record t'emportes de l'institut? Que ja no tornaré més.*

Hola, em dic **Jon Girona Ripollés**, sóc del poble Les Coves de Vinromà i tinc 17 anys.

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* Cap.

- *A quins professor/a no oblidaràs mai? Per què?* A Jesús.

- *Quants anys has estat a l'institut?* He estat 6 anys.

- *Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut.* Quan vaig tirar un diccionari per una finestra i els professors no es creien que havia sigut jo, ja que sempre estava dormint a classe.

- *Quin bon record t'emportes de l'institut?* Els companys de classe de Primer i Segon d'FPB.

Sóc **Raúl Martínez Torres** i sóc alumne de l'IES Maestrat. Vinc de Sant Rafel del Riu.

- *Quants anys fa que estàs a l'institut?* Fa 5 anys.

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* No cap

- *Explica alguna anècdota que haja passat a l'institut?* Alguna cosa d'unes taquilles a primer d'ESO.

- *A quin professor/a no oblidaràs mai? Per què?* A Concha de francés perquè és molt bona dona i a Luz i Imma que sempre m'han agradat com m'han tractat i m'han ajudat.

- *Quin bon record t'emporteu de l'institut?* Els dos últims anys d'FPB a l'institut.

Gravació d'un programa a TV3

Sóc **Alex Priego Bel** alumne de l'IES Maestrat des que Pablo manava en el menjador.

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* No cap.

- *A quins professor/a no oblidaràs mai? Per què?* A Mari Carmen, de mates, una professora que tenia a segon d'ESO. Eixa mestra va ser la millor tutora que he tingut mai.

- *Quants anys has estat a l'institut?* He estat 6 anys

- *Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut?* Una vegada em van dir que si volia fer un espectacle de màgia al pati davant de tots i vaig dir que sí. Vaig començar a fer l'espectacle, i en meitat del número havia de dir al públic: "Mireu tots el mocador" i vaig dir.: "Mireu tots el **pañuelo**". Ufff, quina vergonya!

- *Quin bon record t'emportes de l'institut?* Els dos últims anys d'FPB han sigut els millors.

Em diuen **Diana**, tinc 17 anys i sóc de Sant Mateu, i sóc alumna 2n FP Bàsica.

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* Cap perquè sempre he sigut bona alumna.

- *Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut?* L'any passat quan va vindre el substitut de Tica. Radia, Ilham i jo quedem per a maquillar-nos i els xics van pensar que ens havíem arreglat per a ell, i no era per a ell, evidentment.

- *A quins professors no oblidaràs mai? Per què?* A Vicky Alegre, Jesús Garcia , Vicent Pitarch, Rafa Morales, Pablo José Jovaní i Rosana Martín, perquè son bones persones i sempre ens han ajudat.

- *Quin bon record t'emportes de l'institut?* El curs passat i aquest perquè hem passat bons moments i roïns i hem après d'ells.

- *Quant anys has estat a l'institut?* 5 anys

Em diuen **Domingo Vericat Alcàcer** , tinc 18 anys, sóc alumne de 2n FP Bàsica i sóc de Traiguera.

- *Quantes vegades t'han expulsat de l'institut? Per què?* Moltes vegades, per portar-me malament, per anar al Portal, etc.

- *A quin professor/a no oblidaràs mai? Per què?* A Jesús, perquè es porta molt bé amb nosaltres. I a Adolf.

-*Quants anys heu estat a l'institut?* 6 anys.

- *Explica alguna anècdota que t'haja passat a l'institut?* Quan vam amagar a un xiquet darrere de les motxilles a classe i Tica no el va veure fins el final de la classe.

- *Quin bon record t'emportes de l'institut?* L'excursió a Barcelona d'aquest curs.

Des de L'eixirigall us desitgem molta sort en aquest nou camí que ara iniciu. Sort!

No sé ...

Alexandra Dima

Esa sensación de...no poder respirar, ese infarto que sientes cuando te ahogas. Esa sensación de muerte que recorre cada pelo de mi cuerpo es la que me asusta... Es como cuando sueñas que caes en un pozo que nunca acaba, eso es lo que siento yo. Sentir como que hay un muro entre “yo” y “lo que soy” es frustrante. Esa sensación de impotencia, que te deja seco y destrozado, eso que quieres ser y no puedes, eso que supuestamente soy no es lo que en realidad me gustaría ser.

En realidad, son dos mundos distintos, no sé si algún día llegaréis a entender lo que estoy escribiendo. Sólo sé que no sé qué soy. Puedo ser el viento que despeina, la lluvia que moja o simplemente ser...nada. O serlo todo. Es algo muy contradictorio, es como si no supiera qué quiero pero creo que sí lo sé. Quiero eso que todos quieren pero no saben lo que es ni cómo conseguirlo. Quiero LIBERTAD. Quiero poder ser yo sin que nadie me diga cómo ni cuándo. Quiero “volar” y poder fabricar mis alas. No quiero sentarme y esperar mi tren. ¿Y si no sé cuál es? ¿Y si lo pierdo? ¿Y si, simplemente, no hay tren para mí? De ahí viene la sensación de ahogamiento...A lo mejor ahogarme es la solución. Podría comerme el mundo o dejar que el mundo me coma. Podría gritar y explicarme, pero, ¿cómo sé que realmente alguien me escucha?

Yo sólo sé que no entiendo nada y, a la vez, lo entiendo todo. A lo mejor, un rayo de esperanza es lo que necesito, o simplemente sentarme en la terraza de mi casa bajo el cielo lleno de estrellas, y encenderme un cigarrillo y llorar...hasta quedarme seca.

No sé, creo que me estoy volviendo loca o sólo estoy mareándoos a vosotros. No espero encontrar una solución ahora, ni mañana, ni pasado...es cuestión de tiempo, cuestión de hechos. Todo depende de mí y de mi pensamiento, nublado.

Cuando me quedo callada me entra el pánico, es una tontería pero...esa sensación de soledad aunque esté rodeada de gente, me hunde. Me destroza y mi cabeza estalla en una lluvia que sale de mis dichosos ojos afortunados y a la vez tan malditos. ¿Por qué tantos sentimientos en algo tan pequeño? No sé...

Talent vs entrenament

Tomás Castellano. Departament d'Educació Física

Fa uns mesos vaig llegir al diari “El País” un article sobre el catalogat per Luis Mi López (ex presentador de TVE de handbol) Ivano “Maravilla” Balic. L'article tenia per títol “Sobran atletas y faltan artistas” i era una entrevista al ja exjugador croata.

La base de l'article era una declaració d'intencions de Balic adduint que l'handbol actual està plegat de jugadors molt “físics” i que ha canviat molt la perspectiva de l'esport.

Després de llegir aquest document, em vaig plantejar l'eterna qüestió que fa durant anys es parla al món de l'activitat física i esport i es: Talent o Entrenament?

Quantes vegades hem sentit posicionar-se a la gent a l'esport de rendiment fent comparacions? Messi vs Cristiano Ronaldo; Nadal vs Federer per al·ludir a esports més mediàtics, i en la que uns critiquen a altres segons les seues predileccions.

Aquest debat és molt interessant de cara a l'espectador, per exemple, ja que segurament un aficionat que vol gaudir en un moment donat d'un espectacle com és un partit de futbol o de bàsquet, es meravella amb el joc creatiu, talentós i fins i tot podríem denominar màgic, ja que això alimenta l'espectacle i a tots ens agrada. Se m'ocorren per exemple Zinedine Zidane, Ronaldinho Gaucho, "Magic" Johnson, entre altres que, a tots ens han fet gaudir de l'esport amb les seues mostres de qualitat i màgia a la pista.

Però des d'un altre punt de vista, està l'apartat de l'entrenament, de l'esforç, disciplina, rendiment, i un llarg etcètera que caracteritza als jugadors que, per qualsevol raó, no tenen la mateixa “qualitat” diguem “innata” i necessiten entrenar mes totes les capacitats per poder rendir a un cert nivell: Raül González Blanco (ex jugador del Reial Madrid), Enric Masip, Nikola Karabatic, jugadors d'handbol que, a priori no tenen eixa “màgia” però que amb treball i sacrifici han arribat a ser jugadors impressionants.

Arribats a aquest punt, crec que és necessari, mes enllà del debat, plantejar una última qüestió als lectors. El talent sense un entrenament adequat, dóna els mateixos resultats? És a dir, per poder ser un jugador complet, no serà necessari alimentar el talent a través de l'entrenament?

I vosaltres, que en penseu?

Preguntes al món

Simona Ciuraru

I si tot el que vivim és una mentida? I si vivim com a esclaus per a benefici d'algú més poderós? I si, en realitat, no existeix la mort sinó que només anem canviant de cos i la nostra memòria no recorda la vida passada? Per què no podem usar més del 10% del nostre cervell? Què passaria si poguérem usar el 100%? Podríem veure el futur? O llegir els pensaments? I si la nostra ment per fi descobrís la manera de viure i passar-ho bé sense falta de diners i sense falta de treballar?

Per què tot és tan complicat d'esbrinar?

Per què l'educació és obligatòria? A qui li convé que siguem llestos? Què és ser llest?

Per què no ens deixen ser lliures per a viure la vida?

Per què? Per què? Per què hi ha tants perquè?

És que este món no té sentit?

Cadascú pensa una cosa, cadascú té una versió diferent de l'existència humana, però quina de totes és la vertadera? Per què, si ens fixem, totes les teories tenen alguna cosa que no ens quadra? Per exemple, l'existència de Déu...qui és Déu? Qui va parir Déu? Les coses poden aparèixer així com així? O...allò del *big bang*, com és possible?

La vida no té sentit, vivim per a treballar i mantenir-nos i no podem viure la vida, eixa vida a la que li diuen vida *loca*...

Per què? Encara que volguérem viure la vida boja no podríem...perquè no hi hauria diners si no treballarem, i com vivim si treballem? Vivim? Què és viure? Per què nosaltres hem de patir tant treballant i els futbolistes i famosos cobren tant? Per què tant de queixar-se de la crisi si són ells qui la provoquen?

La vida, a banda de no tindre sentit és dura...i a més, vivim una vida dura de patiment sense llibertat d'expressió...i per a què? Si no sabem ni d'on venim?

Com és possible tot açò?

Presentació dels projectes tecnològics 2017

Aquest any s'han presentat molts treballs al concurs científicotecnològic. A continuació us deixem unes fotografies de la presentació dels treballs davant del jurat. Aquest el formaven Tomàs Segarra, representant de l'Ajuntament, Bea Escuder, professora de l'UJI i Marc Esteller, professor de Tecnologia

Trobada fictícia entre Mileva Maric, Marie Curie i Lise Meitner

Mihai Bront. 1r premi 2a categoria L'Òliba romancera

Escena primera

Personatges:

Marie Curie
Lise Meitner
Mileva Maric

(Ceremònia dels Premis Nobel, a Oslo, Noruega. Es troben les científiques: Marie Curie, Mileva Maric i Lise Meitner. Estan assegudes als seients amb els números 153, 154 i 155 respectivament. La cerimònia està trigant un poc en començar i s'estan avorrint molt, llavors van decidir presentar-se entre elles i parlar per a matar el temps.)

MARIE: Bon jour! M'estic avorrint de mala manera!

MILEVA: La veritat és que això s'està endarrerint, ja són i vint i encara no ha començat.

LISE: Pensava que aquests noruecs eren més puntuals.

MILEVA: Això a Suïza no passa.

LISE: Tu estaves a segona fila l'any passat, no?, tu ets... Marie Curie?

MARIE: Oui! Tu ets Lise Meitner, si no m'equivoque.

LISE: Exacte! I aquesta és la meva amiga Mileva Maric, ens vam conèixer l'any passat en aquesta mateixa cerimònia. Ha vingut a donar-me suport perquè estic nominada al Premi. És física i, juntament amb el seu marit, Albert Einstein, va proposar la teoria de la relativitat. El molt porc no va voler compartir els mèrits amb ella.

MILEVA: I damunt em va deixar per la seva cosina!

MARIE: Quin barrut!

MILEVA: Sí. Ja ho pots dir.

LISE: El millor que pots fer ara és centrar-te en els teus projectes.

MARIE: Tota la raó. Jo estic pensant de fer un viatge als Estats Units per a la recaptació de fons per a la investigació sobre el radi.

MILEVA: Que interessant, jo estic un poc estancada i no sé què fer.

LISE: Podries reclamar els teus drets de la Teoria de la Relativitat.

MARIE: Et mereixes tindre una part del mèrit. *(Mentre deia això es va alçar i va disposar-se a anar cap al bany)* Ara torno.

Escena segona

MILEVA: Fins ara. Lise, qui creus que guanyarà el Premi Nobel aquest any?

LISE: Crec que guanyaré jo, tu què creus?

MILEVA: Està bé que sigues positiva, però crec que hi ha molta gent que també té moltes possibilitats.

(Torna Marie del bany)

LISE: Marie, tu qui creus que guanyarà?

MARIE: Hi ha grans físics nominats, però crec que puc guanyar perfectament ja que he descobert algunes aplicacions noves per al radi.

LISE: Doncs jo crec que el meu descobriment del protactinió és més important que les teues noves aplicacions per al radi.

(La intensitat de la llum baixà i es sentiren unes paraules que anunciaren el començament de la cerimònia d'entrega dels Premis Nobel. Se sent gent parlant fluix i se succeïren les categories fins que arribà el moment del premi de física.)

MILEVA: Ha arribat l'hora de la veritat...

LISE: Bah! Segur que guanye jo.

MARIE: Quina creguda!

PRESENTADOR: I el guanyador és...

MILEVA: Aquestes dos es pegaran... *(va dir xiuxiuejant)*

PRESENTADOR: ...Charles Edouard Guillaume

(Lise i Marie es van quedar bocabadades, Lise, tota enfadada, va agafar la seva brusa i se'n va anar.)

MILEVA: Què li passa a aquesta?

MARIE: A saber!

(Mileva i Marie van darrere d'ella i surten de l'escena)

Escena tercera

Una nit prou fosca. A l'estació de tren hi ha una il·luminació lleu proporcionada per les llums de l'estació i un bar que servia als viatjants mentre esperaven el tren. Marie i Mileva van a buscar a Lise, ja que sabien que el seu tren marxava en poc menys d'una hora.

MILEVA: De segur que hi és per aquí, el seu tren sortirà d'ací quaranta-cinc minuts.

MARIE: (Tocant insistentment a Mileva) No és aquella?

Van caminant a pressa cap a ella i, quan estan a pocs metres d'ella, Lise les mira amb una cara plena de ràbia.

MILEVA: Què coi et passa a tu?

LISE: Deixeu-me estar!

MARIE: Calma't un poc, no? Tampoc és per a tant, eres una de les millors científiques del món en aquests moments, i encara que no guanyes el Premi Nobel d'enguany tampoc no passarà res.

LISE: (Cridant) Una de les millors? Vinga va, si no sóc ni capaç de guanyar aquell premi de merda pense que hauria de replantejar-me la meua carrera, tenir fills i encarregar-me de cuidar-los.

MARIE: Penses desaprofitar aquesta fama que t'has llaurat per a posar-te a criar fills?

LISE: És clar que sí, és el que han de fer les dones, no?

MILEVA: Qui ho diu això? Per ser una dona no pots descobrir la fusió nuclear, o proposar una teoria com la que vaig fer juntament amb el meu ex, o descobrir dos nous elements químics com va fer Marie? Tu pots fer el que vulgues, tant si eres dona, com si fores home.

LISE: Bé, la veritat és que tens raó, però de totes formes m'enrabia que haja guanyat un home, i no una dona!

MILEVA: Tampoc cal que sigues tant radical, ha guanyat ell com hagueres pogut guanyar tu, i com haguera pogut guanyar Marie.

LISE: És veritat, no sé perquè sóc tant rancorosa, de totes formes... *(la talla el soroll del tren apropant-se i el só dels megàfons)*

MEGAFON: Tren número 342 amb direcció cap a Berlin, demanem per favor als passatgers que es preparen per a embarcar.

LISE: ...m'ho pensaré. Aquest tren és el meu I me n'he d'anar.

MARIE: Llavors esteu d'acord amb què quedem l'any que ve aquí per a veure com ens va a les tres?

MILEVA: A mi em pareix bé, i a tu? (*mirant a Lise*)

LISE: (*Fent una cara de poques ganes*) Està bé però ara me'n he d'anar.

MILEVA I MARIE: Adéu!

LISE: Adéu noies.

Lise se'n va anar amb el tren, i Mileva i Marie van agafar cadascuna un camí diferent.

Escena quarta

Passat exactament un any, el dia de la cerimònia d'entrega dels Premis Nobel, es troben totes tres a la mateixa estació de tren d'Oslo. Es dirigeixen a una cafeteria a parlar fins que comence la cerimònia. La cafeteria és prou bàsica, amb les parets d'un color verd pistatxo molt clar I un parador ple de pastissos I magdalenes de molts tipus. Les tres estan assegudes en una taula petita I rodona I estan bevent te roig. Passen el temps parlant de coses diverses sobre la vida de cadascuna durant més de tres hores. I al final se n'adonen de que la cerimònia d'entrega dels Premis Nobel ja havia finalitzat, encara així no els importa massa I decideixen seguir passant-s'ho bé en aquella cafeteria.

NEGRO

Negro. Qué perfecto color... perfecto pero aterrador. Ese color intenso que te persigue donde vayas y no le importa si te gusta o no, siempre está contigo. Fíjate, cuando se va el sol, el negro de la noche se apodera de todo. Por una vez, tumbate en cualquier sitio y míralo, obsérvalo y dime, ¿qué ves? ¿no ves nada? ¿solo estrellas? Eso era la respuesta que esperaba encontrar. Mira más allá, no te fijes en el cielo sino en su color... en su tono apagado, color de soledad. ¿Por qué la Luna, sola en esa oscuridad se atreve a brillar? es como si no tuviera sentido, ¿que sería de la noche si no hubiera una Luna que brillara?

Fíjate en otra cosa. Escucha, cierra los ojos y escucha. ¿Qué oyes? bonitos sonidos, ¿verdad? ¿A que cuando te das cuenta de todo lo que te rodea es diferente? ¿Por qué ha de serlo? Puede ser bonito, o no. Y ahora que le prestas atención a la noche fría y a la vez cálida, dime ¿qué sientes? Deja que se apodere de tí y que te muestre su grandiosa belleza. Déjate llevar por ella y que te muestre lo que verdaderamente esconde. Siente esa curiosidad de saber qué va a pasar. Agárrala de la mano, no tengas miedo de que te muestre el camino de la verdadera belleza. **¿Te has dado cuenta ya? La belleza que la noche intenta revelarte es la de tí mismo prestándole atención a la vida. Así de simple es, así se ve la vida cuando dejas que ella te lleve.**

¿Has pensado alguna vez qué pasaría si de repente te pararas a verlo todo de otra forma? No de la forma que te han enseñado a verlo, sino de la forma que tú quieres verlo. A tu manera, no importa. ¿Tan extraño parece lo que te estoy diciendo? Piénsalo...

Alexandra Dima

Les voltes donen molta vida

Noemí Cucala Verges. 1r premi 3a categoria L'Òliba romancera

Em dic Hugo Gimeno. He aconseguit sobreviure a la meua pròpia vida.

És contradictori, contraproduent i potser que desconcertant alhora però sóc supervivent de la meua pròpia vida. És indubtable que la vida no és fàcil, que tot té un preu i que ningú et va a donar res. Això és indiscutible. La cosa és que ens centrem tant en arribar al nostre destí que passem per alt cada parada, cada moment i cada instant que ens regala el camí. Per por, pel maleït “què diran”, per vergonya, pel famosíssim “i si...” o per por al fracàs es perden tantes coses que potser mai tornen.

Amic, tot va començar fa poc més d'un any quan un company meu em va dir: “Tio, t'has acostumat tant a malviure que ja creus que és el normal”. I efectivament, jo pensava que allò era així. Fins que em va passar el que a dia d'avui crec que és el millor que m'ha passat: sortir de la meua zona de confort. Vaig decidir fer el que no havia fet abans. Les coses que em feien por ja no em donen por, les coses que em donaven vergonya, si abans ja tenia poca vergonya, imagina't ara, ja no me'n queda. I veuràs, tot i que la gent em conega pel meu caràcter desenfadat, de “viva la pepa”, de no em preocupa res “jaja jiji”. Sóc la persona més negativa del món, de veritat, la més negativa. Ara mateix, si ací hi haguera un podi de negativitat, estaria jo pujat amb una grua sobre el primer lloc. Però això era abans perquè ara, i és del que vull parlar, he après a viure vivint.

Agafar cada situació, cada lloc, cada persona i gaudir al màxim d'això. No tenir por de fer res, absolutament res. Fa poc vaig llegir a la biografia d'Instagram d'un cantant: “Viure fins fer-me mal”. Quan vaig llegir això, em vaig tornar boig perquè posa't a pensar, ja que vas a viure, viu així, viu plenament, no? Agafes les teues pors, les teues inseguretats i les envies a fer “punyetes”. Prova a fer el què mai has fet. Jo sense anar més lluny, des de fa un mes estic anant tots els diumenges a jugar a voleibol amb el meu amic Manu, jo, que faig 1'66 i no tinc ni idea de pegar-li a la pilota. Però ahi està la pregunta: i per què no?

Jo què sé, agafa i vés a un concert d'un grup que no hages escoltat en la teua vida, practica un esport que ni se t'haja passat pel cap, ix amb grups de gent d'amics d'amics amb els que mai hages sortit. Qui sap el bo que et depararà això? Trau-te els prejudicis de damunt. “És que si vaig allà no m'ho passaré bé”. Però, i si t'ho passes bé? Per què no?

Fa temps, no m'atrevia a sortir de Castelló en el meu cotxe. Quina tonteria, no? El valent que sóc per a unes coses... Doncs no tenia valor per fer-ho. Fins que un dia vaig dir: “S'ha acabat”. Primera por que em trec, vaig agafar el cotxe i cap endavant.

Segurament estigues pensant: “Valenta tonteria”. Ja ho sé amic meu, però el que és el món per a mi i una tonteria per a tu, pot ser una altra cosa per a tu és un món i per a mi, una tonteria. Però són eixes coses que si te les lledes del mig, comences a viure de veritat, quan comences a ser tu de veritat. Jo per agafar el meu GPS i tirar endavant amb el meu cotxe he conegut llocs i gent que el meu jo d’abans mai haguera conegut.

Vaig conèixer la meua novia farà poc menys d’un any per anar a una festa que no anava cap amic meu a un poble perdut, el qual no havia xafat en la meua vida, i al que el meu jo d’abans no haguera dubtat en quedar-se a casa. Hui en dia ella és una de les persones més importants en la meua vida.

Tot el que et done vergonya fer pel que siga: fes-ho. I si t’enganyes... T’has enganyat. No seràs ni el primer ni l’últim que ho fa però, i si no t’enganyes? Eh? Això que t’emportes.

Fa uns anys qui m’haguera dit a mi que avui seria actor sense tindre ni idea de caracterització ni de tractar amb el públic. L’únic que havia fet era de Jesucrist en una obra del col·legi davant de 30 pares i em vaig quedar en blanc tenint 12 frases durant les 2 hores de l’actuació. Qui m’anava a dir a mi avui que demà actuaria en un teatre de Madrid? Qui ho anava a dir? No ho deia jo, ho vas a dir tu? A això em referisc, a viure amb eixes coses xicotetes que pareixen insignificants però quan te les lledes de damunt eres tu al 100%.

I açò que dic no és cap discurs en plan motivador, "lluïta pels teus somnis", bla-bla-bla. No senyors, jo d’això encara n’estic aprenent, d’això no puc dir res. Del que sí puc dir, senyors, és de ser un mateix, d’això n’entenc una estona i més ara. Per això vull que a partir d’ara faces sempre el que vulgues, amb qui vulgues, quan vulgues i com vulgues. I si en algun moment decideixes no fer-ho, que siga realment perquè no vols, però no pel “què diran” o pel “què pensaran”. Perquè t’explico: fa poc he après molt bé que tant la gent que coneixeu, com la que no coneixeu, cap d’ells viurà la teua vida. La viuràs tu i sols tu. Escriu-li a la persona que t’agrada, qui sap, a la millor sone la campana i si no, més peixos a la mar. Prova-ho. Què tens a perdre?

MA
ES
TR
AT

